

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 19.12.2006
KOM(2006) 823 wersja ostateczna

**KOMUNIKAT KOMISJI DO RADY, PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I
EUROPEJSKIEGO KOMITETU EKONOMICZNO-SPOŁECZNEGO**

**Koordynowanie systemów podatków bezpośrednich w państwach członkowskich w
ramach wspólnego rynku**

SPIS TREŚCI

1.	Wprowadzenie.....	3
2.	Podstawowe zasady koordynacji systemów podatkowych.....	5
2.1.	Zasady podstawowe	5
2.2.	Zniesienie dyskryminacji i podwójnego opodatkowania.....	5
2.3.	Zapobieganie przypadkom braku opodatkowania i nadużyciom.....	6
2.4.	Redukowanie kosztów przestrzegania przepisów i upraszczanie procedur.....	7
3.	W poszukiwaniu skoordynowanych rozwiązań.....	7
4.	Podsumowanie	9

1. WPROWADZENIE

Przed państwami członkowskimi stoją nowe wyzwania. Głównym zadaniem krajowych systemów podatkowych jest zapewnienie stosownego poziomu przychodów w celu finansowania wydatków publicznych. Globalizacja prywatnej przedsiębiorczości wywiera presję na konkurencyjność systemów podatkowych. Zgodnie z obecnym prawodawstwem wspólnotowym państwa członkowskie dysponują znaczną swobodą w projektowaniu swoich systemów podatków bezpośrednich, co umożliwia im realizację celów i wymogów polityki wewnętrznej. Wzajemne oddziaływanie wielorakich systemów podatkowych jest jednak wyzwaniem dla wspólnego rynku. Systemy podatkowe odzwierciedlają także demokratyczne wybory w odniesieniu do tego w jaki sposób środki publiczne powinny być gromadzone oraz redystrybuowane. Krajowe przepisy podatkowe, opracowane wyłącznie lub głównie w odniesieniu do sytuacji wewnętrznej, mogą być przyczyną niespójnego traktowania pod względem podatkowym, jeśli są stosowane w kontekście transgranicznym.

Podatnik (osoba fizyczna lub przedsiębiorstwo) może w sytuacjach transgranicznych spotkać się z dyskryminacją, podwójnym opodatkowaniem lub koniecznością poniesienia dodatkowych kosztów związanych z przestrzeganiem przepisów¹. Stanowi to czynnik zniechęcający dla osób pragnących podjąć pracę lub dokonać inwestycji w innym państwie członkowskim. Jest to również bariera dla przedsiębiorstw pragnących ustanowić spółkę zależną lub zakład, podjąć działalność gospodarczą lub dokonywać inwestycji w innych państwach, która uniemożliwia im pełne wykorzystanie zalet wspólnego rynku². Problemy te mogą zostać jedynie częściowo rozwiązane poprzez podjęcie jednostronnych działań przez państwa członkowskie bądź przy pomocy istniejących dwustronnych umów podatkowych. Bariery podatkowe utrudniające podejmowanie działalności gospodarczej i dokonywanie inwestycji za granicą były i pozostają przedmiotem sporów prawnych, w których podatnicy usiłowali zakwestionować przepisy państw członkowskich na podstawie swobód określonych w Traktacie³.

Komisja jest zdania, że jedynym systematycznym sposobem walki z głównymi barierami podatkowymi, jakie napotykają podatnicy podatku dochodowego od osób prawnych prowadzący działalność w więcej niż jednym państwie członkowskim, jest ustanowienie wspólnej jednolitej podstawy opodatkowania (CCCTB) dla międzynarodowych grup przedsiębiorstw w odniesieniu do ich działalności prowadzonej na terytorium całej UE.

¹ Główne przeszkody o charakterze podatkowym dla transgranicznej działalności gospodarczej w obrębie rynku wewnętrznego zostały przedstawione w studium Company taxation in the Internal Market (SEC(2001)1681, 23.10.2001, część III, s. 223-305).

² Komisja w szczegółowym studium ekonomicznym (SEC [2001]1681, załączonym do Komunikatu Towards an Internal Market without tax obstacles, COM [2001]582) zidentyfikowała liczne bariery o charakterze podatkowym dla działalności transgranicznej oraz niektóre środki jakie powinny być podjęte w celu ich eliminacji. Dodatkowe bariery w sferze usług finansowych zostały zidentyfikowane przez grupę ekspertów „FISCO” (zob. Communication Clearing and Settlement in the European Union – The way forward, COM [2004]312), która zaleca eliminację barier związanych z przestrzeganiem przepisów podatkowych odnoszących się do transgranicznych transakcji potrąceń wierzytelności wewnątrz UE.

³ Aktualne ograniczenia krajowych polityk podatkowych w zintegrowanym rynku wewnętrznym zostały wskazane w licznych wyrokach Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości (zob. jedynie w 2006 roku wyroki w sprawach C-520/04 *Turpeinen*, C-196/04 *Cadbury Schweppes*, C-386/04 *Centro di Musicologia Stauffer*, C-290/04 *Scorpio*, C-346/04 *Conijn*, C-152/03 *Ritter-Coulais*, C-471/04 *Keller Holding* oraz C-365/04 *Bouanich*).

Komisja wyraziła zatem zamiar przedstawienia kompleksowego wniosku legislacyjnego dotyczącego CCCTB w 2008 r. Jednak w dalszym ciągu istnieje potrzeba podjęcia bardziej ukierunkowanych działań w celu rozwiązania naglących problemów w perspektywie krótko- i średnioterminowej. Ponadto istnieje szereg problemów, które pozostaną nierozwiązane nawet po wprowadzeniu CCCTB, np. problemy wynikające z faktu, iż CCCTB nie obejmuje osób fizycznych i może nie mieć zastosowania do wszystkich podmiotów płacących podatek dochodowy od osób prawnych i/lub wszystkich państw członkowskich, jak również wynikające z potrzeby zajęcia się kwestią wzajemnego oddziaływania CCCTB i innych elementów systemów podatków bezpośrednich.

Należy zatem w dalszym ciągu działać na rzecz należytego współdziałania niezharmonizowanych krajowych systemów podatkowych, co przyczyni się zarówno do przezwyciężenia wyżej wspomnianych przeszkód, jak i do powstrzymania procesu erozji bazy podatkowej państw członkowskich. Ponadto staje się coraz bardziej jasne, że brak koordynacji pomiędzy systemami podatków bezpośrednich może również prowadzić do niezamierzonego braku opodatkowania lub do nadużyć, a zatem do zmniejszenia wpływów podatkowych, zakłócając możliwości funkcjonowania w państwach członkowskich skutecznych i zrównoważonych systemów podatkowych. To z kolei może mieć wpływ na zrównoważony sposób finansowania modeli społecznych w państwach członkowskich⁴.

Komunikat ten jest zatem poświęcony koordynacji i poprawie funkcjonowania niezharmonizowanych systemów podatków bezpośrednich. Wynikiem harmonizacji jest opracowanie wspólnotowego prawodawstwa, nadrzędnego względem przepisów krajowych, natomiast koordynacja polega na zapewnieniu zgodności systemów krajowych z Traktatem oraz wzajemnej zgodności poszczególnych systemów. Celem koordynacji nie jest zastąpienie istniejących krajowych systemów podatkowych jednolitym systemem wspólnotowym, lecz zapewnienie sprawnego współdziałania tych systemów.

Zgodnie z opinią Komisji wyrażoną podczas szczytu w Hampton Court istnieje potrzeba dokonania dogłębnej analizy, w jaki sposób można uzyskać poprawę funkcjonowania istniejących systemów podatkowych w całej UE. Udoskonalenie współpracy między państwami członkowskimi i lepsza koordynacja stosowanych przez nie przepisów przyczyni się w znacznym stopniu do poprawy funkcjonowania systemów podatkowych. Sprawi to, że państwa członkowskie będą miały lepsze możliwości realizacji celów w zakresie polityki fiskalnej oraz ochrony własnej bazy podatkowej, przy jednoczesnym zapewnieniu zniesienia dyskryminacji i podwójnego opodatkowania z korzyścią dla osób fizycznych i przedsiębiorstw. Systemy podatkowe przyczynią się zatem bardziej efektywnie do urzeczywistnienia wspólnego rynku, wzrostu gospodarczego i zatrudnienia oraz poprawy konkurencyjności europejskich przedsiębiorstw na rynkach światowych, zgodnie z założeniami odnowionej strategii lizbońskiej⁵.

⁴ COM(2005)525 wersja ostateczna z 3.11.2005 r. „Europejskie wartości w zglobalizowanym świecie. Dokument Komisji przygotowany na październikowe spotkanie szefów rządów i państw.”

⁵ COM(2005)532 wersja ostateczna z 25.11.2005 r. „Wkład polityki podatkowej i celnej do Strategii lizbońskiej”.

2. PODSTAWOWE ZASADY KOORDYNACJI SYSTEMÓW PODATKOWYCH

2.1. Zasady podstawowe

Spójny i skoordynowany sposób traktowania pod względem podatkowym oznacza:

- zniesienie dyskryminacji i podwójnego opodatkowania,
- zapobieganie przypadkom niezamierzonego braku opodatkowania i nadużyciom, oraz
- redukcja kosztów przestrzegania przepisów związanych z podleganiem pod szereg systemów podatkowych.

Inicjatywy dotyczące koordynacji mogą przybrać różnorodną postać, począwszy od zgodnych działań jednostronnych podejmowanych przez państwa członkowskie, a skończywszy na działaniach wspólnych w postaci wspólnotowego instrumentu. W niektórych przypadkach wystarczające może okazać się jednostronne wdrożenie przez państwa członkowskie wspólnie ustalonych rozwiązań, np. wprowadzenie zmian w przepisach krajowych celem zniesienia dyskryminacji. W innych przypadkach podjęcie jednostronnych działań może okazać się niewystarczające, co objawi się potrzebą podjęcia środków, takich jak umowy podatkowe, bądź środków wspólnych, takich jak instrument wspólnotowy. Staje się to konieczne zwłaszcza w przypadku, gdy podwójne opodatkowanie lub niezamierzony brak opodatkowania są wynikiem rozbieżności przepisów obowiązujących w państwach członkowskich. Istnieje również potrzeba udoskonalenia koordynacji umów zawieranych między państwami członkowskimi a krajami trzecimi w niektórych obszarach, w szczególności w odniesieniu do zapobiegania unikaniu opodatkowania, tak by chronić bazę podatkową państw członkowskich.

Główną troską państw członkowskich, w szczególności wobec gwałtownego w ostatnich latach wzrostu liczby spraw kierowanych przez podatników do sądów, jest zapewnienie zgodności przepisów podatkowych z wymogami prawodawstwa wspólnotowego. Poprzez wspieranie państw członkowskich w zniesieniu dyskryminacji, tego rodzaju inicjatywy powinny przyczynić się do zapewnienia zgodności ze zobowiązaniami wynikającymi z Traktatu oraz do ograniczenia zakłóceń, które mogłyby powstać w związku z prowadzonymi sporami prawnymi.

2.2. Zniesienie dyskryminacji i podwójnego opodatkowania

Zniesienie dyskryminacji podatkowej jest podstawowym wymogiem prawa wspólnotowego. Dane państwo członkowskie może traktować sytuacje transgraniczne i krajowe w różny sposób jedynie wówczas, gdy jest to uzasadnione istnieniem różnicy w sytuacji podatnika. Z biegiem czasu okazało się, że w państwach członkowskich istnieje szereg przepisów sprzecznych z Traktatem, w tym przepisów dotyczących opodatkowania dochodów (np. podatek od niezrealizowanych zysków kapitałowych pobierany w przypadku zmiany miejsca zamieszkania lub siedziby podatnika), dywidend (np. tzw. podatek pobierany u źródła), opodatkowania grup przedsiębiorstw (np. brak możliwości odliczania strat poniesionych za granicą), filii przedsiębiorstw oraz przepisów zapobiegających unikaniu opodatkowania. Jednak pomimo znacznego orzecznictwa Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości (ETS) nie zawsze udaje się zrozumieć, w jaki sposób swobody określone w ogólny sposób w Traktacie należy stosować w złożonym obszarze prawa podatkowego. Wiele wyroków zapadło w niedawnym czasie, orzecznictwo w tym zakresie w dalszym ciągu się rozwija i

zasadniczo dotyczy konkretnych przepisów podatkowych obowiązujących w poszczególnych państwach członkowskich. Zatem zrozumienie pełnego znaczenia orzeczeń lub umiejscowienie ich w szerszym kontekście jest nie zawsze proste dla podatników, organów skarbowych bądź sądów krajowych.

Zdaniem Komisji istnieje potrzeba ustanowienia wytycznych dotyczących zasad wpływających z orzecznictwa ETS oraz ich zastosowania w głównych obszarach opodatkowania bezpośredniego. Wytyczne te przyczyniłyby się do zwiększenia pewności prawnej wśród podatników, organów skarbowych i sądów krajowych.

Jednak jest to dopiero początek. Należy bowiem znaleźć rozwiązania zapewniające spójny sposób traktowania pod względem podatkowym w sytuacjach transgranicznych. Z doświadczeń wynika, że nie zawsze możliwe jest spójne lub optymalne wypełnienie zobowiązania dotyczącego niedyskryminacji przy pomocy środków jednostronnych. W niektórych przypadkach państwa członkowskie podejmowały środki jednostronne polegające na zniesieniu krajowych korzyści podatkowych lub na objęciu sytuacji krajowych wymogami obowiązującymi w przypadku sytuacji transgranicznych, choć z punktu widzenia polityki podatkowej nie było to pożądane. Działania takie są niezgodne z interesem wspólnego rynku i podważają konkurencyjność gospodarek państw członkowskich⁶. Komisja pragnie zaproponować szereg inicjatyw mających na celu wspieranie państw członkowskich w znalezieniu skoordynowanych rozwiązań, które umożliwią im realizację celów w zakresie polityki podatkowej przy jednoczesnym zachowaniu zgodności z wymogami prawodawstwa wspólnotowego.

Zniesienie podwójnego opodatkowania na wspólnym rynku jest wyraźnie wskazane w art. 293 Traktatu WE. Międzynarodowe podwójne opodatkowanie jest główną przeszkodą w podejmowaniu transgranicznej działalności i dokonywaniu inwestycji w UE. Jego zniesienie jest zatem najważniejszym celem i podstawą wszelkich skoordynowanych rozwiązań. Międzynarodowe podwójne opodatkowanie wynika, jak sama definicja wskazuje, z podlegania przez podatnika więcej niż jednej jurysdykcji podatkowej. Jest ono klasycznym przykładem bariery na wspólnym rynku wynikającej z braku koordynacji krajowych systemów podatkowych, która może zostać przezwyciężona jedynie poprzez współpracę państw członkowskich.

2.3. Zapobieganie przypadkom braku opodatkowania i nadużyciom

Różnice między systemami podatkowymi wynikające z braku koordynacji mogą prowadzić również do niezamierzonego braku opodatkowania i sprzyjać nadużyciom. Zarówno brak opodatkowania, jak i nadużycia naruszają interesy wspólnego rynku, gdyż podważają one sprawiedliwość i równowagę systemów podatkowych państw członkowskich. Problem ten może również zostać rozwiązany poprzez lepszą koordynację przepisów państw członkowskich oraz poprawę współpracy w zakresie ich przestrzegania. Kwestia ta będzie najistotniejszym elementem inicjatyw podejmowanych przez Komisję. Komisja proponuje wkrótce zająć się tą kwestią w ramach grupy roboczej obejmującej państwa członkowskie,

⁶ Patrz pkt 68 rzecznika prokuratora generalnego Geelhoed z dnia 29 czerwca 2006 r., sprawa C-524/04, *Test Claimants in the Thin Cap Group Litigation przeciwko Commissioners of Inland Revenue*: „Such an extension of legislation to situations falling wholly outwith its rationale, for purely formalistic ends and causing considerable extra administrative burden for domestic companies and tax authorities, is quite pointless and indeed counterproductive for economic efficiency. As such, it is anathema to the internal market.”

przy uwzględnieniu postępów w odnośnym orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich.

2.4. Redukowanie kosztów przestrzegania przepisów i upraszczanie procedur

Istnienie wielu systemów podatkowych oznacza istnienie wielu zestawów wymogów związanych z przestrzeganiem przepisów. Najważniejszym powodem decyzji Komisji zmierzającej do stworzenia wspólnej jednolitej podstawy opodatkowania osób prawnych była potrzeba zwolnienia międzynarodowych przedsiębiorstw z obowiązku przestrzegania przepisów blisko 25 systemów podatkowych państw członkowskich oraz przepisów dotyczących cen transferowych dotyczących alokacji bazy podatkowej. Jednocześnie w ramach prac Wspólnego Forum UE ds. Cen Transferowych Komisja usiłowała zbadać, w jakim zakresie można by zmniejszyć obciążenia wynikające z przepisów dotyczących cen transferowych. Należałoby także w bardziej ogólny sposób zbadać sposoby redukcji kosztów związanych z przestrzeganiem przepisów transgranicznych oraz uproszczenia procedur, którym podlegają podatnicy indywidualni oraz MŚP, zwłaszcza poprzez poprawę współpracy między administracjami państw członkowskich.

3. W POSZUKIWANIU SKOORDYNOWANYCH ROZWIĄZAŃ

Komisja jest zdania, że powyższe cele mogą zostać najlepiej – a częściowo wyłącznie – zrealizowane poprzez koordynację działań państw członkowskich. Komisja opublikowała w dniu dzisiejszym dwa komunikaty dotyczące szczególnych obszarów, w których, jej zdaniem, istnieje potrzeba podjęcia wspólnych działań.

Pierwszy z komunikatów dotyczy kwestii podatków od niezrealizowanych zysków kapitałowych, pobieranych w przypadku zmiany miejsca zamieszkania lub siedziby przez podatnika. Kwestia tych podatków, w tym podatków związanych z przenoszeniem aktywów na obszar podlegający innej jurysdykcji podatkowej odzwierciedla potrzebę właściwej koordynacji przepisów podatkowych państw członkowskich oraz wspierania współpracy na rzecz ich skutecznego egzekwowania. Z zasady niedyskryminacji w rozumieniu wynikającym z orzecznictwa ETS wynika, że sytuacje transgraniczne nie mogą być traktowane w sposób mniej korzystny niż podobne sytuacje krajowe. W przypadku podatków od niezrealizowanych zysków kapitałowych ETS wykluczył możliwość natychmiastowego ich pobierania w sytuacjach transgranicznych, jeśli podobnego rodzaju opodatkowanie nie istnieje w porównywalnych sytuacjach krajowych⁷. Trybunał orzekł również, że odroczenie zapłaty podatku nie może podlegać szczególnym wymogom, takim jak przedstawienie gwarancji bankowej bądź wyznaczenie pełnomocnika podatkowego. Wobec braku stosownej koordynacji i skutecznej współpracy w zakresie egzekwowania przepisów istnieje jednak ryzyko, że cały zysk osiągnięty w przypadku zbycia aktywów nie zostanie opodatkowany lub będzie podlegał podwójnemu opodatkowaniu ze względu na rozbieżności w prawach do opodatkowania przewidzianych na mocy krajowych przepisów podatkowych i dwustronnych konwencji podatkowych lub z powodu braku informacji lub wymogów w zakresie pobierania lub przepisowej egzekucji należności podatkowych. W komunikacie dotyczącym opodatkowania niezrealizowanych zysków kapitałowych w przypadku zmiany miejsca zamieszkania lub siedziby przez podatnika Komisja przedstawiła szereg konkretnych

⁷ Sprawa C-9/02, Hughes de Lasteyrie du Saillant przeciwko Ministère de l'économie, des Finances et de l'Industrie, Dz.U. C 94 z 17.4.2004, str. 5.

propozycji dotyczących udoskonalenia koordynacji przepisów państw członkowskich w tym obszarze, mających na celu zniesienie bezprawnej dyskryminacji przy jednoczesnym unikaniu podwójnego opodatkowania lub braku opodatkowania. Komisja określiła również obszary wymagające bardziej szczegółowego potraktowania. Komunikat ten ma znaczenie zarówno dla osób fizycznych, jak i dla osób prawnych.

Drugi z komunikatów dotyczy możliwości odliczania strat poniesionych za granicą przez spółki i grupy spółek. Wobec braku takiej możliwości istnieje ryzyko, że zyski i straty spółek wchodzących w skład grupy lub poszczególnych zakładów spółki „pozostaną” w różnych jurysdykcjach podatkowych, skutkiem czego dana spółka lub grupa spółek będzie płaciła podatek od kwoty przekraczającej jej łączne dochody osiągnięte w całej UE. Sytuacja taka stanowi czynnik zniechęcający do podejmowania działalności gospodarczej poza granicami macierzystego kraju i podważa konkurencyjność europejskich spółek i ich grup. Wprowadzenie wspólnej jednolitej podstawy opodatkowania osób prawnych umożliwi pełną konsolidację europejskich dochodów grup przedsiębiorstw objętych tym systemem. Omawiany komunikat dotyczy bardziej bezpośredniej koordynacji przepisów państw członkowskich. Komunikat opiera się na najnowszym orzecznictwie Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości, w szczególności na orzeczeniu w sprawie „Marks & Spencer”, i propaguje stosowanie minimalnych standardów rozliczania strat poniesionych za granicą polegających na odliczeniu strat poniesionych przez spółki zależne na poziomie spółki dominującej.

Współpraca między państwami członkowskimi jest bez wątpienia kluczowa w obszarach, w których rozbieżności pomiędzy systemami w poszczególnych państwach członkowskich powodują podwójne opodatkowanie lub brak opodatkowania. Jednak nawet w przypadkach, w których możliwe jest zastosowanie przez państwo członkowskie jednostronnego rozwiązania, bardziej pożądane może okazać się poszukiwanie rozwiązań wspólnych. Komisja jest zdania, że jednym z takich obszarów są przepisy dotyczące unikania opodatkowania, takie jak zasady dotyczące kontrolowanych przedsiębiorstw zagranicznych (Controlled Foreign Companies, CFC)⁸. Jak wynika z najnowszych orzeczeń jest to obszar bardzo delikatny, w którym istnieje potrzeba utrzymania stosownej równowagi między skutecznym zwalczaniem nadużyć w UE a unikaniem nadmiernych i sprzecznych z prawem wspólnotowym ograniczeń w zakresie podejmowania działalności za granicą. Mając na celu ochronę bazy podatkowej w państwach członkowskich istnieje pilna potrzeba lepszej koordynacji stosowania tego rodzaju przepisów w odniesieniu do krajów trzecich.

Komisja zamierza opublikować w przyszłym roku kolejny komunikat dotyczący przepisów w zakresie zwalczania nadużyć. Zgodnie z powyższym, w obszarze tym istnieje pilna konieczność znalezienia zrównoważonych rozwiązań odpowiadających potrzebom państw członkowskich przy jednoczesnym zapewnieniu zgodności z wymogami prawa wspólnotowego.

Rozbieżności mogą pojawić się również na przykład w związku z klasyfikacją kapitału dłużnego i zakładowego w poszczególnych państwach członkowskich. Jedno państwo członkowskie może uznawać transakcję za wkład kapitałowy (a nie za pożyczkę) i w związku

⁸ Podstawowym celem zasad dotyczących CFC jest zapobieganie unikaniu opodatkowania przez przedsiębiorstwa mające siedzibę w danym państwie poprzez przypisywanie dochodów spółkom zależnym znajdującym się w krajach o (znacznie) niższym poziomie opodatkowania. Zasady dotyczące CFC stanowią, że zyski osiągnięte przez spółkę zależną za granicą mogą zostać przypisane krajowej spółce dominującej i opodatkowane na takich samych warunkach, jak własne zyski tej spółki.

z tym nie traktować dochodu od kapitału jako podlegającego opodatkowaniu, podczas gdy w innym państwie członkowskim transakcja zostanie uznana za pożyczkę, co pozwoli danemu przedsiębiorstwu odliczyć płacone odsetki przy określaniu dochodu podlegającego opodatkowaniu. Skutkiem tego może być odliczenie w jednym państwie członkowskim, któremu nie odpowiada żadne odpowiednie opodatkowanie w innym państwie. Inna kwestia dotyczy istnienia mieszanych (hybrydowych) podmiotów, tzn. podmiotów, które w jednym państwie członkowskim uznawane są za spółki kapitałowe (nietransparentne), natomiast w innym państwie za spółki osobowe (transparentne). Ta różnica w kwalifikacji może prowadzić do przypadków podwójnego zwolnienia z podatku lub podwójnego odliczenia. Komisja rozważa również dogłębnie konieczność podjęcia inicjatyw w innych obszarach obejmujących podatki pobierane u źródła, opodatkowanie filii, czy też podatki od spadków. Komisja jest gotowa na zbadanie, wraz z państwami członkowskimi, podmiotami gospodarczymi i innymi zainteresowanymi stronami, pozostałych obszarów pod kątem istnienia szczególnej potrzeby podjęcia tego rodzaju inicjatyw.

Komisja uważa, że oprócz podejmowania tego rodzaju konkretnych inicjatyw lepsza koordynacja systemów podatkowych państw członkowskich oznacza potrzebę znalezienia ogólnego rozwiązania w odniesieniu do podatników, których dotyczy problem podwójnego opodatkowania ze względu na zbieg roszczeń podatkowych. Konwencja Arbitrażowa, której funkcjonowanie jest udoskonalane przez Komisję, ogranicza się do sporów związanych z cenami transferowymi. Komisja proponuje zbadać wraz z państwami członkowskimi możliwość zastosowania skutecznego i powszechnie obowiązującego mechanizmu rozwiązywania sporów, tak by w bardziej ogólny sposób zająć się problemami związanymi z międzynarodowym podwójnym opodatkowaniem w UE. Mechanizm ten przyniósłby realne korzyści podatnikom, zwłaszcza osobom fizycznym oraz MŚP, w kontekście transgranicznym.

4. PODSUMOWANIE

Właściwa koordynacja i współpraca między państwami członkowskimi może umożliwić im realizację celów polityki podatkowej oraz ochronę bazy podatkowej, przy jednoczesnym zniesieniu dyskryminacji i podwójnego opodatkowania oraz redukcji kosztów przestrzegania przepisów. Systemy podatkowe przyczynią się zatem w większym stopniu do urzeczywistnienia wspólnego rynku oraz wzrostu konkurencyjności europejskich przedsiębiorstw na rynkach światowych, zgodnie z założeniami odnowionej strategii lizbońskiej.

Komisja jest gotowa wspierać państwa członkowskie w opracowywaniu zasad dotyczących skoordynowanych rozwiązań przedstawionych w niniejszym komunikacie oraz w poprawie praktycznych ustaleń w zakresie współpracy administracyjnej. Komisja proponuje w szczególności podjęcie szeregu inicjatyw obejmujących najważniejsze obszary w systemie podatków bezpośrednich, takie jak obszary przedstawione powyżej, oraz ogólniejszej inicjatywy opracowanej w celu zapewnienia skutecznego zniesienia międzynarodowego podwójnego opodatkowania w UE.

Powodzenie tych inicjatyw zależeć będzie od gotowości państw członkowskich do współpracy i inwestowania w skoordynowane rozwiązania. Zaniechanie działania mogłoby jedynie w coraz większym stopniu osłabiać zdolności państw członkowskich do ochrony swoich wpływów z podatków i prowadziłoby do kolejnych sporów prawnych dotyczących poszczególnych przepisów. Komisja wzywa zatem państwa członkowskie do

przeanalizowania propozycji zawartych w niniejszym komunikacie oraz w dwóch komunikatach przedstawionych w dniu dzisiejszym, dotyczących możliwości rozliczania strat poniesionych za granicą oraz podatków od niezrealizowanych zysków kapitałowych, oraz zaprasza do współpracy w celu rychłego i skutecznego rozwiązania problemów omawianych w tych komunikatach.

Inicjatywa ta, opracowana z myślą o natychmiastowych korzyściach dla wszystkich podatników działających w kontekście transgranicznym, jest konieczna do urzeczywistnienia wspólnego rynku wraz z inicjatywami już zapoczątkowanymi, w szczególności dotyczącymi wprowadzenia CCCTB. Komisja wzywa państwa członkowskie, podmioty gospodarcze oraz instytucje UE do wykorzystania możliwości, jakie inicjatywa ta otwiera.

Komisja zwraca się do Rady, Parlamentu Europejskiego i Komitetu Ekonomiczno-Społecznego do przedstawienia swoich opinii na tematy poruszone w niniejszym komunikacie.